

LO BOFADOR E LO RECALIU

Lou BOUFADOU e lou RECALIÉ

Le soufflet et les braises

Contacte redaccion : « Lo bofador e lo recalieu » 28 carriera Gambetta

13110 Lo Pòrt de Boc / Lou Port de Bouc 04 42 06 21 20 dr.digloss@orange.fr

© R. P-A 2016

NÒVAS

Nòvas que nòvas de 20 ans
per reviscolar la mòla mementa d'ensenhaires
d'occitan.

En 1996 a l'escasença de l'estagi a Santa
Bauma (d'estiu 97) sus l'**estelam**, «Pau deis
Estèlas» pausava au Director de l'Ecomuseu

“LA QUESTION DAU SENS”.
(extrachs)

« La question dau sens auriá aquí un
sens ? Perqué far d'astronomia occitana ?
perqué l'astronomia e pèrqué l'occitanisme, e
perqué la vida ? se seguissèm fins qu'au bot
de questions ansin ! Se vivèm autant viure
occitans en plen, èstre nos en plen, per
mièls èstre presènts ai luchas de la vida.
L'astronomia occitane, son especificacion, sa
justificacion es aquí solament ; ajudar a certans
donar de sens à la realitat viscuda. A certans
segur, pas à totei que solet l'amor es totalisaire
L'astronomia occitana, o puslèu l'occitanisme
tot es coma l'amor, te lo fau viure. Aquí, tot à
l'encòp nòstre project e nòstra realitat.

Alòr la Santa Bauma coma utopia ? O puslèu la
Sta Bauma coma luòc de rescontres e bensai
de sintèsi ? Coma luòc de vida ? Siam
occitans, agissem en occitans.

Mai per quau, perqué fasem un ecomusèu ?
per engauhar lei praticas a la mòda, per justifi-
car de subvencions ? o d'en premier per
enregar una quista de nòstra identitat, de
nòstra especificitat que siegue pas lo camin
francés de l'etnologia ?

LA QUESTION DE L'AVENIDOR

La question de l'avenidor es d'abòrd aquela
d'un present intense : pas de musèu fossilizat,
mai de giscle, d'invencion, de poesia, de vida ;
s'emberlugar e esberlugar ; raionar coma una
crotz occitana viva. La Sta Bauma una ocasion
d'arrapar nòstre destin, de mandar un
messatge, d'entirar, d'estonar. Mai coma ?

OBJECTIU :

Apòrt de l'istòria de la Sta Bauma, de sa realitat
geografica, etc... a nòstra realitat occitana
partent de l'estudi globau dau PAÍSATGE onte
s'integran lei luòcs, leis òmes, lei plantas, lei
bèstias e l'**estelam**, estelam esquematizat per
la crotz occitana que representa tanben lei
direccions terrestres e simbolisa en meme
temps lo ciment de totei lei niveus de la realitat,
qu'aquesta crotz es fòrça sovent dicha : « Crotz
d'Amor » qu'es la marca principala de nòstra
civilisacion. Lo tot segur banhat de la lenga
nòstra.

Doble messatge donc : existèm, nosautres
occitans, qu'agissem occitans e parlam

occitans ; e convidam au partatge d'un biais occitan.

A L'ENTORN DAU PAÍSATGE

Lo cèu estelat/son integracion dins lo paísatge.

CO (crotz occitana) e zodiac celèste :

Iniciacion a l'observacion de l'estelam partent dau manejanment de la CO ; realizacion d'un « *vira-estèlas* » occitan ; astronomia occitana (lei noms d'estèlas en òc) ; observacion dau cèu a l'uèlh nus, "a la man" e amb d'instruments.

CO e zodiac terrèstre :

- Realizacion d'una mena de bossòla partent de la CO, segon lo biais ancian dau "zodiac terrèstre" obtengut amb la projeccion sus lo site de la CO orientada au miegjorn de la Sant Joan.

- Relevats topografics (mesuras amb sistèmas actuau e ancian) amb l'ajuda de l'instrument realizat aquí dessús e autres instruments coma '**lo baston dau pastre**', **lo 'baston de Jacòb'** e **la còrda dei tretze nos**, amb puei d'instruments modèrnes.

- Relevant de l'horizont (mesuras actualas e ancianas) amb lei memes instruments per servir l'observacion astronomica, l'horizont estent la basa dei mesuras dei 'coordonadas localas', e estent, en mai, la basa de la projeccion de l'estelam sus lo site, aquí onte Tèrra e Cèu se mesclan. En d'endrechs, 'horizont' se ditz « **orlutz** » -ceucle de Lutz-(tot un programa).

- Estudi de la toponimia en relacion amb lo zodiac terrèstre, tot drech mena per leis activitats precedentast.

- Lo paísatge naturau : Lectura dau paísatge, geologia, botanica, pinhencs, fauna...

- Lo paísatge uman : agricultura, arquitectura (son integracion dins lo paísatge)

- Lo paísatge representat :*

relevats topografics, cartas, literatúra descriptiva, pinturas figurativas, esculturas, objects de pietat, objects divers ; arqueologie dau paísatge, agrosistèma e economia, tecnologia agrara ; istòria economica e sociala, microrelèus agraris, etc...

- Lo paísatge istoric :

Apòrt de l'istòria dau site.

-Lo paísatge imaginari :

literatúra, pintura, simbolisme (opposicions bassa / autura, ciutat / campanha)

- Lo paísatge surnaturau : Luòc de peregrinatge (religion + legendas), luòc interpretat coma

òbra de poissanças subrenaturalas, lo faus misticisme dei parascièncias.

- Lei mejans de la d'aprènsion e de difusion de la realitat :

• Tradicionaus ; edicion, fotò...

• Tecnologias novelas : imatges virtuaus, simulacion, informatica...

Pedagogia de l'Ecomusèu, de la CO, etc

Desbocar sus de realizacions concretas tocant : metodològia, edicion de brocaduras, de fuelhas volantas, ficas pedagogicas, maquetas de carton (CO, estelam, Bauma, ostalaria...), teatre (pèças de trobar e de jogar/faire jogar prenent en carga tant lei legendas nòstras coma la vida d'uei, CD, fotòs Kodack : engranjar de diapòs sus lo site, sus leis activitats, sus lei documants de totes menas que se podon fotograficar.

Video K7 : filmar nòstres activitats (se podrià prendre una K7 per tèma) ; CDrom : la gravadura ven ara pron 'democratisada'.

ASTROC : QUAUQEI DRALHAS

« *Quau nos dirà onte es la clau
Que duèrb lo camin deis estèlas* »

Valèri Bernard (mort avugle en 1936)

« En de que serve una astronomia occitana ?
Que pòu portar a la siéncia una lenga de mai ? Pòu que portar tòrt a l'unitat e a l'universalitat dau lengatge scientific ! »

Ansin me venguèt un estufdiant en sciéncias fisicas. Li respondiguèr :

« Coma dises '*t'aimè* en lengatge universau, c ben '*me fas cagar*' ? »

« La sciéncia aquò lo pòu pas dire.

« As ben dich : pòu pas dire, pòu ren dire d'alhors.

Lei sciéncias exactas tenon un lengatge universau – encara que se podrià discutir un lengatge que siáu pas còtra, ben lo contrari. Mai de qu'an a dire ?

Exprenisson de rapòrts abstracts, de quantitats, pas lo viure, pas lo sentir, pas lo parlar, l'aimar. Quina pensada ? Quins sentiments ? Quina intencion ? Quina civilizacion ? Que projectes ? Que crida de colèra o d'amor ?

Testimoniar de l'uman, aquí nòstra tòca majora.

L'astronomia es una sciéncia ; l'astronomia occitana es assasonada de nòstre biais de dire ; l'astronomia occitana es acolorida de nòstre biais de viure : es un saber, es un saupre-faire e un saupre-viure au país.

A la crosiera de la sciéncia e de la vida l'astronomia occitana es un rescòntre, inagotable entre l'Univèrs grandaràs e d'estajants de la Terra, aici e ara, dins son viure, dins sa lenga, dins son istòria. Son luenhs leis astres, ben luenhs, e d'un autre biais pas tant luenhs qu'aquò que son tanben aici projectats dins ton paisatge, dins ton país, dins tei sasons, dins ta vida. Ajonhetz lo poder dei mòts, lei mòts nòstres, amb sa drudiera, son expressivitat, sa carga d'istòria e de carn. Apondetz lo respèct de la realitat tota, la realitat observada, viscuda, coneisabla ; pas l'escrocaria deis iluminats e dei charlatans. Es pron druda la realitat sens anar cercar de pertot de fòrças teluricas, de pistas d'atterratge d'OVNI, de cloquiers-antenas, de baumas-condensadors, de lunas dau dimècres que jamai son tant marridas coma quand s'endevenon entre lo dimarç e lo dijòus – Dieu garde !- E ne'n passe de tot çò que dison e estampan per lo plus grand profiech de quauqueis-uns. Per dequé pas de Mantenénças galacticas o intergalacticas quand li siatz ? Lo biais occitan de s'implicar directament dins la natura e dins la comunautat marca lo nòstre biais de dire. En plaça de “es tres oras, quatre oras” disem puslèu : « *Siam a tres oras* » que cambia lo temps abstrach en temps incarnat ; siam dins lo temps, lo vivem. “lo temps es a la plueja” ven puslèu « *Siam a l'aiga* » dins lo parlar popular ; qu'es pas lo temps que se banharà, mai nos !

En plaça de l'indeterminat, se metem en preséncia deis autrei : « *vos trobaretz que'* » en plaça de “se trobèt” ; « *tu, vos* » en plaça “om” ; « *me dison* » qu'es una referéncia au grope, a la familha. E cu dirà jamai l'istòria longa que carreja cadun de nòstrei noms d'ostau e pichons noms ?

En astronomia lo nòstre vocabulari ten sa referéncia amb lo monde uman, ambé lo nòstre paisatge : lo levar dau solèu, coma aquèu deis autreis astres, se referis a la **lutz** sola : *treelutz*, *trelucar* ; mai son cochar mòstra la projeccion de la trajectòria sus lo relèu de l'horizont : *tresmontar*, *trescolar*, *pssar darrier lei mònts*, *lei còlas*. L'opausicion baissa/atura demora pron

viva ; e *camin aut/camin bas* ; *la capa dau cèu* e *la capa dau solèu*, en plaça de la vòuta celèsta.

Lo mai encara que m'agrada son d'expressions coma « *aprendre a veire virar lo cèu* » que pren en còmpte lo moviment de jorns e dei sasons, e « *viure lo temps* » qu'emplegan lei marins en plaça de “preveire lo temps” çò que demanda una familiaritat viscuda que non pas un saupre desincarnat.

Rèn pòu remplaçar lo contacte dirècte ambé la realitat. Lei tèxtes son ren que dessabor e necitge per quau saup pas veire delà dei mòts.

L'escòla, un temps, a pron ajudat a faire creire que lo tèxte se suffisiá per que cabussiam pas dins nòstre ensenhament dins lo meme vira-vira infantinejant. Tant es vera qu'ensenhar occitan es d'abòrd ensenhar autrament. Rèn pòu remplaçar la butada de l'emocion davans l'espectacle de l'estelam, coma de l'erboram o de l'animalum. D'un meme còp s'impausa la necessitat, sovent, de la collaboracion entre ensenhaires que sa tòca es de faire passar de l'esmeravilhament a l'estonament e d'aquí ais autrei nivèus de l'activitat umana. S'agis de se reapropriar a l'encòp la lenga, lo monde e lo biais d'ensenhar vertadier. S'agis d'ensenhar l'occitan ma tanben d'ensenhar EN occitan.

Lo simbòl pren perèu un acoloriment particular : podem totjorn trapar au nòstre de que noirir e renovar l'imaginari ; dempuei LC BOIER cantat per lei Catares corsejats e per le sordats de la Granda Guèrra fins qu'au JOAN de l'ORS en cèrca d'Esclarmonda.

Donar de sens es tanben trobar, o tot au mens cercar, un rapòrt nòu amb la sciéncia coma amb totei lei relargs umans, en laissant pas le poders de tota mena nos enganar en projectant lei criteris scientifics dins lo relarg sociu e uman onte an pas d'èstre -coma per exemple : eficacitat, rendament, cronometratge...- er retrobant la tradicion viscuda au nòstre que non pas la dominante ni la folclorica trencada dau viure uman ; una tradicion a far evoluar ; un parlar nòstre pron ancian e pron viu se li botem lo levame d'una modernitat sedassada au tra-vèrs de nòstre biais de viure, de veire e de dire.

Rescòntres, axe principau dei talhiers, lo nos, lo fiu dau talher astròc lo vòli un rescòntre amb l'estelam d'un biais d'agantar poeticament la tradicion, de l'explicar/explicitar scientificament , e se ne'n servir de trempelin per descubri

l'estelam de uei, enriquesit per la sciéncia moderna. Per çò mai pedagogic es important de pas se tencar d'un imaginari basic, d'un sentir quasi viscerau sensa pasmens restar presonier deis esquèmas ideologics e autres esquèmas statics. S'agis pas d'espòussar un pessuc d'esoterisme, un pessuc de simbolisme, una ponhada d'art e una de sciéncia, es de crear/d'utilisar una dinamica. S'agis de gardar, de desvelopar lo sens de l'observacion e dau concret ; s'agis tanben de reviudar lei cinc sens qu'avèm a nòstra disposicion, àquò que facilita l'expression e favorisa l'espelida de l'enfant.

*** Per chifrar : RESCÒNTRE

Dobla etimologia = còps de dats e combat.
Siam totei la resulta d'un rescòntre.

Pau Colombier,
Velaurs, setembre de 1996

Apondon d e la redaccion dau 'jornalet : Sortida de l'INFERNO ; cant XXXIV de la "Divinesa Comedia" :

« Mon guide èra davant ieu e benlèu aperceguèri, au travèrs dau cèu, una dubertura estrecha, una part dei prodigis dau cèu ; enfin, sortiguèriam, e posqueriam contemplar leis **estèlas** ».

* * * *
* * *

« QUE D'ALA »
Florant Vernet

EMBOUCANER : sentir fòrça mau
Ven de '*embocanar*' = pudir,
empoisonar [fig]

EMBROUILLE : trichariá, combinason dobtósa. Ven de *embrolh* = confusion, caòs, trebol ; *embrolhas* (fem-plur) = manipulacion.

EMBRINGUER : embarquar dins una situacion dificila. Ven de *embringue* = *empache*

EMMOUSCAILLER : emmm... e tot çò de la moscalha...

EMPAFFER : sodomisar. Ven de *empafar* : gavar (de *pâf* = pèirier (gésier). En occitan un empafat es un sodomita. En argòt, le « *pâf* » es la 'bizoqueta'.
NDLR : dins Var E beleu encara a Marselha, dison "botis" = aubre curat.

ENCAPER : obtenir, capitar, reüssir.
Etim. pas gaire clara : sens premier : se botar en tèsta. O de la racina 'cap' = prene ; coma dins '*encaparrar*'.
*

« ENIGMOS »
Joan de Cabanes

26

Se m'emplegas eme prudènço
secondaray voustro intencien
pusque n'ay ges d'autro passien
que de moustrar ma complessenço.

Es mon manche que fa mon pres.
Fillos ! en l'empougnan et lou meten en obro
fares uno pauro manobro
si leissas m'esparrar et vous tocar de pres
v'en coustara de quious apres.
*

27

Dins un tonbeou mon corps residu
cependant repari la vido
a tau, que senso mon secours,
parei sus la fin de sei jours.

Lou vesen tombar en feblesso
per aver fach rudes efforts
a consumar l'armo et lo corps,
courri li moustrar ma tendressu.

**

solucions à la fin dau jornalet

DOAS FABLAS
d'après *Li Tzeu*

LO DRECH E LO TÒRT

Èran en charradissa lo Drech amé lo Tòrt.
(Mi pensi que lo mièlhs es de dire 'garrolha' ;
coma dins canestèu ont barjacan favolhas).

- Mai coma dins aquest afar
lo Prince ò podriá far ?
decidir l'arest politic
que siegue encara democratic,
subretot pas tardier. Siam preissats.
Tot aquò, ben segur, es fòrça mauaisat.
Faugut tirar lo sòrt e l'avocat Tordut
- blagaire de talent e mai que mai ponchut-
parlarà d'en promier ; Drech parlarà après.

- Car amic, ditz Tordut prenent son vòu de
manchas,
mi pensi qu'es de bon de pesar coma fau
lo verai e lo faus, e lo panubre plancha
lo fau pas long chifrar, qu'aquò es un default.
Nos fa mestier de ben picar,
e totjorn gardar de figura,
en gisclant de messòrgues gras,
d'accòrds mai d'un còps desnosats
lei tornar mai e mai nosar,
e faire de bèu-bèu, de pas rèn rosigar,
ges de dobtar aver, ges de civilitat,
leis esquinas e còles clinar
e « *Servi mon onor !* » bramar.
Diaussi mon brave amic ! agachatz Machiavèu
onte de leiçons per Princes i son coma de
mèu ;
fau de longa trichar, mentir, renardejar,
farlabicar, biaisar, la veritat virar,
lei rapòrts corregir e lei comptes mascar,

sorrre amé sei dents, e guidonar la tèsta.
Per faire cort : totjorn parèisser,
mostrar l' « AVER » e jama j' « ÈSTRE ».
Es lo pretz de la capitada.
autrament farets de cagadas.
Fé de Tordut l'ai dich, e belèu mai d'un còp.
Es à vos de parlar, sortètz leis arguments !
Coma ? Pegats dins leis esclòps,
restatz mut ? ges de lenga, de vòtz ?
podètz pas pipar mòt ? o fasetz de semblant

Drech bolegava pas. Restava à chifrar.

Son front èra fronsit. Un sorrire esclaitat
marca alara lo fruch de sa meditacion
- Per dire lo verai, siáu en oposicion.
Ausi pas vos respondre, mi fasètz trantalhar
perqué sariau tròp long e mai qu'escagassat.
Vaquí en quauquei mòts, per lo Prince mon
dire :

« Seguissetz lei conseils de Tordut, de
rebós,
e ne chifratz cadun, d'aqueu paure ronhós.
Doncas rectificatz e saretz dins lo bòn
car, se rèn es marrit, fau ben veire lo fons.
Qu'en-se, lo tòrdut es mai que mai valable :
serve à comparar, à far lo comparable.
Bòna dich lo tordut podem jutjar dau drech
e podem revirar per remirar l'endrech.

* *

SIMPLICIATA

Per parlar dau Principi sufis de Veritat.
Aqueu qu'es violent, e aqueu que rebeça
se podon jamaï ensenhar.
Fau que l'esperit, amagar.
Per cet ensenhament, cargat d'ans n'es
besonh ;
pichòta intelligéncia, quasi nècia, n'i a pron :
l'important es de creire tanben
que pas gaire causas sabem.

Un artiste dei gròs – que li dison de tria -
escultèt dins un blòt de jade
una bela fuelha de cade,
dins son bèu naturau, e de ton e de fòrma.
Aqueu cap-d'òbre prenguèt de temps ;
-s'es dich : belèu mai de tres ans.

Li tzeu se n'avisèt, Se pensèt dins son arma
que factici vau pas – tot coma propaganda -
simple poder de Veritat.

« Se per faire de fuelhas la Natura
metèt tant de temps, cresètz pas
que de negre vestida se pòu
l'ombra pecaire, portarià dòu ? »

*

NDLR ;
Trobaretz « FABLES CHOISIES » - en
francés - d'après *Tchoang tzeu ; Li tzeu e...
Perro-tzeu*.
En cò l'autor 04 42 06 21 20 au pretz de 23 €
(pòrt comprès) e en cò Ed. Lacour.

*

MESA AU PONCH

Qu'es aquò lo **T'ai Tchi Tchuan**

A l'ora de la grandarassa manifestacion
de « l'Eurò 2016 » apoteòsi dau balon redon,
aqueu juòc transmudat en "religion planetaria"
amé sei « rites », sei « ceremonias » sei « Preires
Grands » sei « Fidèus afogats » -fins au
cohonitge e à la violéncia bruta- e subretot seis
« clergions-mieg-dieus oficiant dins lei novèus
« Temples » de la serenitat, de la toleréncia e
de la fervor emocionala quasi nevrotica dei
"sòcis", etc... pareis utile – a nòstreis uèlhs –
de precisar que certanas activitas esperitualas
prenent per supòrt una activitat fisica sua
son pas à botar dins lei meteissas canastelas.

Volem parlar, dau T'AI TCHI TCHUAN.
Dins pas gaire de temps, aquelas "tecnicas
especialas" faràn l'object de competicions e
campionats internacionaus coma per exemple
lo Yoga qu'uei, jorn dau solstici d'estiu, es
vengut « Jornada mondiala dau Yoga » ;
evolucion esperituala de tria de la nòstra
cvilizacion mai que mai modernista. Belèu qu'es
ja fach per lo TTT ? Son que de manca (coma
son vengut encuei per lo fotutball) leis espon-
sors multinacionaus, lei bancas e lei ministèrs
de tot çò que leis experts e especialistes de
totei pèus sonon 'cultura contemporeana'.

Per abrar lo fuòc de la comprenéncia per
aquelei que son estats formatats per lei medias
de totei menas –e ne mòurent mila excusas
per leis esperits ja esclairtats- vaquí una corta
traduccion dau dire de Jaume-Andrèu LAVIER
que fuguèt lo nòstre professor de Medecina
tradicionala chinesa e dau T T T.

« QU'ES AQUÒ LO TAI TCHI TCHUAN ? »

NB ; lei mesas en italics e entre cròcs son de la
redaccion.

Quauqueis extrachs de notas de l'ensenha-
ment **orau** (conforma a la tradicion) dau
professor J-A LAVIER dau temps d'un estag
de medecina chinesa en febrer 1973.

Son estats levats lei passatges tecnicos e lei
consideracions metafisicas (*au sens etimologic
que non pas filosofic*).

« Sota lo nom de TTT [combat 'per'lo 'de
l'energia suprèma] lei Chinés d'à passat temps,
an inventat [!] un ensemble d'exercicis que sa
tòca es l'expandiment, l'entretenença, e ma-
bon per garir lo fisic e lo mentau... [...] s'es
praticat d'un biais regular (à cada jorn). »

« Lei Chinés an mes en òbra lo Princip.
Suprème : T'AI (lo mai grand) e TCHI (energia
superiora » –[supra umana se pòu dire]-)

COMENTARI per faire cort

La toca vertadiera dau TTT es l'equilibre
de l'Òme verticau que n'es lou practicaire (lo
practician). Equilibre fisic e mentau per venir
suau e clar d'esperit. La serenitat es la tòca
majora per reviscolar sa consciéncia esperitu-
ala e veire amé « l'uelh dau Còr » (la vertadiera
intelligéncia, la que ven pas dau cerveu e de la
pensada comuna).

Lo TTT nos ven dei Taoïstas, de 5.000 ans e
mai. Es estat perdut, tornat trovat puei e ara
existisson d'escjolas que sei Mèstres, de paires
en filhs dempuei l'an pebre, an cambiat lei
diferents moviments per causa d'oblit, de mau-
compreneson o socit de 'modernitat', se son
apondudas de molons de 'fiorituras'. De totei lei
figuras dau TTT J-A Lavier ne retenguèt tant
solament 32 o 33 que se retrovan d'en pertot.

Avant tot au practician li fau assajar de
seguir lei ritmes fisiologics (analogia amé lei
ritmes cosmics) e l'armonia cosmica (coma la
la dansa deis estèlas e dei galaxias – la dansa
de Shiva-)

Per lei ritmes es normau e doncas necite de
seguir sa pròpri respiracion abdominala que
non pas toracica qu'es pas fisiologica, doncas
anormala e ilegítima ; e per l'armonia es necite
de restar sope, sensa ges d'esfòrç, coma un
dançaire.

De mai fau restar verticau, e cobrir lei 5
direccions cardinalas (5 amé lo Centre), tant

coma leis sota cardinalas. Ansin l'òme qu'es au Mitan, au centre, l'observator, ven la référéncia dau monde, sota lo Cèu e sus la Tèrra. Ansin lo *T'ai Tchi*, l'energia celesta pura, remplaça d'a cha pauc l'energie terrèstra poluida de l'òme ordinari.

Un còp d'acabats lei 33 figuras executadas plan plan, ni tròp plan ni tròp lèu, dins lo « juste mitan » coma se dèu, l'òme se revira vers lo Sud -perqué "l'Òme primordiau" es Solari. E es lèst per tornar far lo TTT, de vespre o lendeman de matin per venir un òme revicolat, de còr, de tèsta e de cors.

L'Òme de la Tradicion, d'aut, verticau, suau e lucid, estent lo solet observator dau Cèu e de la Tèrra, es au centre dau micrososme e, totjorn per analogia qu'es lo biais e lo solet mejan de pensar tradicionau que non pas la rason raciocrinanta, recamampa en eu l'Energia de la Manifestacion Universala, amé sei Ritmes e son Armonia e entre en comunicacion amé lo Grand Principi, lo UN principi e fòra tota manifestacion. Passa ansin de l'Òme véritable", dau 'saber' profana à la 'Co-naissénça' sacrada, supra umana, e ven l'Òme transcendant, lo « coneissent » dei principis meta-fisics.

Coma es pas aisat de pron lèu capitar, li fa mestier, à l'òme ordinari, de tornar son rituai à cada jorn... dos còps se pòu e tot dau temps de sa corta vida vidanta... dins l'Esperança de lendamans que cantan (lei que se se pòdon dire fòra temps e espaci), esperancia de la « longevita » taoïsta.

0
0 0

Enigmos :

26 lou coutèu

27 lei mouchetos de la candela.

Bon estiu en totei. De còps que ?

Digloss